

Bracia Platonoff

Ppłk dypl. kaw. Zygmunt Platonoff-Plater,

syn Józefa i Jadwigi z Witowskich, urodził się 30.04.1893 roku w Porębie w powiecie ostrowskim, ukończył Gimnazjum Rychłowskiego w Warszawie i rozpoczął studia na Politechnice Lwowskiej. Latem 1914 roku uczestniczył w Kursie Instruktorskim w Nowym Sączu i wraz z innymi jego słuchaczami przybył na Oleandry.

Wyszedł w pole jako piechur, ale szybko zaciągnął się do kawalerii, której pozostał wierny do końca życia. W 1917 roku przeszedł przeszkolenie w Szkole Oficerskiej Jazdy Legionów w Ostrołęce. Od listopada 1918 roku służył w 1 Pułku Szwoleżerów JP. Podporucznikiem został ze starszeństwem 1.11.1918 roku, a na porucznika awansował 1.04.1920. Na rotmistrza awansował 1.07.1923 roku. W październiku 1925 roku został przeniesiony do sztabu 2 DK. Po ukończeniu WSWoj., we wrześniu 1929 przeniesiony do Departamentu Kawalerii MSWojsk. Stopień majora otrzymał ze starszeństwem 01.04.1931. Przeniesiony do GISZ w październiku 1931 roku na stanowisko oficera do prac. W latach 1937–1939 pełnił funkcję zastępcy dowódcy 3 Pułku Szwoleżerów Mazowieckich w Suwałkach. Awansowany na podpułkownika w marcu 1939. We wrześniu 1939 roku służył w Oddziale IV Sztabu Naczelnego Wodza. Do niewoli sowieckiej dostał się w pobliżu Żółkwi. Jeniec obozu w Kozielsku, zamordowany w kwietniu 1940 roku.

W 1921 roku ożenił się z Leoną Dunin-Łabęcką, bezdzietny.

Odznaczony: KN, OOP5, KW×4, SKZ.

Ppłk kaw. Stefan Platonoff,

syn Józefa i Jadwigi z Witowskich, urodził się 29.08.1890 roku w Porębie w powiecie ostrowskim. Ukończył Gimnazjum Rychłowskiego i 4 semestry Szkoły Handlowej im. Augusta Zielińskiego. Służbę wojskową odbywał w armii rosyjskiej, gdzie ukończył szkołę oficerską rezerwy kawalerii w Moskwie. Od jesieni 1917 do 1918 służył w kawalerii I Korpusu Polskiego gen. Dowbor-Muśnickiego. Po rozwiązaniu Korpusu przedostał się na Murmań skąd udał do Francji, gdzie służył w 1 szwadronie 1 pułku szwoleżerów Armii gen. J. Hallera. Powrócił z nią do Polski w kwietniu 1919 roku w stopniu porucznika. Uczestniczył w wojnie polsko-bolszewickiej. Walczył na Wołyniu i Małopolsce Wschodniej. Po wojnie zweryfikowany w stopniu rotmistrza od 1.06.1919 roku. Służył w 2 pułku strzelców konnych w Hrubieszowie. Awansowany do stopnia majora 1.01.1928 roku. W marcu tegoż roku przeniesiony na stanowisko kwatermistrza w 18 pułku ułanów w Grudziądzu. Służył tam do marca 1932 roku kiedy zostaje przeniesiony do 3 pułku strzelców konnych w Wołkowysku na stanowisko zastępcy dowódcy pułku. Awansowany na podpułkownika w marcu 1938 roku. We wojnie obronnej 1939 uczestniczył jako zastępca dowódcy Pułku 3 strzelców konnych. Walczył w bitwie pod Kockiem. Rankiem 6.10.1939 roku z grupą żołnierzy i oficerów wydostaje się z okrążenia we wsi Kalinowy Dół, ale po kilku dniach dostaje się do niewoli. Przebywał w oflagu IXC Molsdorf, potem w IIC w Woldenbergu. Po uwolnieniu z niewoli wraca do kraju. Mieszkał w Warszawie. Zmarł 10.03.1953 i został pochowany na Cmentarzu Bródnowskim. Żonaty z Gertrudą z domu Zgoda. Miał córkę Krystynę i dwoje wnuków.

Odznaczony: VM5, KN, KW×2, ZKZ

*Opr. Jacek Trojanowski
Wrzesień 2025*